

SVETOVNI DAN AIDS 1996: EN SVET. ENO UPANJE

Dandanes niti del gesla **En svet** niti del **Eno upanje** ne veljata za vse, ki živijo okuženi z virusom HIV. Pogosto je res prav nasprotno. Takšno stanje je treba spremeniti in to je pomembno gibalno gesla ob Svetovnem dnevu aidsa.

Veliko ljudi, ki živijo z virusom HIV, je še vedno zaznamovanih in jih drugi zavračajo, celo v okoljih, kjer je okužba nekaj običajnega. Virus HIV lahko okuženega še vedno potisne v osamo in na rob nekega diskriminiranega »sveta«, v katerem povrh vsega kraljujeta trpljenje in grožnja umiranja v sovražnem okolju in kjer ni poskrbljeno niti za osnovno zdravstveno nego.

Tako tudi ni **En svet** tisto, kar doživlja marsikdo, ki se proti epidemiji bojuje z izvajanjem preprečevalnih ukrepov in z zdravljenjem. V različnih okoljih ima epidemija različne značilnosti. Vse prepogosto se osredišča prav na tiste, ki so zaradi kakšne prikrajšanosti ali načina življenja že tako in tako kaznovani na socialnem, kulturnem ali ekonomskem področju. Onstran te konstante pa se začne različnost. Najpogostejši način prenosa virusa HIV, starostne skupine in spol večine okuženih, njihov poklic, življenjski slog in družinski status, verjetni odziv okolice, možnosti za oporo in zdravljenje, perspektiva tistih, ki so od njih odvisni in njihovih družinskih članov: na vseh teh področjih obstajajo velikanske razlike. Epidemija se torej razširja v različnih »svetovih«.

Podobno protislovje obstaja tudi v zvezi z delom gesla, ki govori o **Enem upanju**. Za marsikoga od tistih,

ki živijo in se bojujejo z virusom HIV, se optimizem današnjega dne prepleta s kruto resnico. Upanje, da bodo odkrili zdravilo, ki bo uničilo virus aidsa, je realno za maloštevilno elito, in ne zanje. Zdravljenje z najnovjšimi zdravili stane celih 20 000 \$ na leto. Zdravstvo v številnih najhujše prizadetih deželah si česa takšnega v predstavljeni prihodnosti prav gotovo ne bo moglo privoščiti.

In kar je še huje, več tisoč bolnikov z aidsom, predvsem v Afriki, ni deležnih niti zdravstvene nege za bolezn, ki so povezane z pomanjkljivim imunskim odzivom. Nimajo niti osnovnih zdravil – aspirina, analgetikov, zdravil proti driski in gljivičnim okužbam – ki bi jim pomagala lajšati trpljenje. Poleg tega se niti sami niti njihove družine ne morejo zanašati na socialno podporo, ki je običajna v industrializiranih deželah.

Na mednarodni konferenci v Vancouvru so bili nekateri udeleženci skeptični glede gesla **En svet. Eno upanje** in so menili, da ni primerno za vse, ki so prizadeti zaradi epidemije. UNAIDS pa je prepričan, da je treba Svetovni dan aidsa izkoristiti za demonstracijo solidarnosti med okuženimi in neokuženimi, med posamezniki in organizacijami znotraj posameznih dežel in med njimi, ki se skupaj bojujejo proti aidsu in HIV-u. Virus HIV ne smemo dovoliti, da razdira družine in skupnosti. Prav tako mu ne smemo dovoliti, da trga na dvoje svet, in sicer na tiste, ki se lahko nadejajo opore in zdravljenja, in na tiste, ki tega ne morejo.